893/12

Den 29. maj 2012 blev i sag nr. 81.134:

xxxxx xxxxxx xxx
xxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxx

mod

Europæiske Rejseforsikring A/S
Frederiksberg Alle 3
1790 København V

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har årsrejseforsikring med bl.a. ulykkesdækning i Europæiske Rejseforsikring A/S. Hun klager ved sin repræsentant over selskabets afvisning af at udbetale méngodtgørelse.

Klageren kom til skade med sit knæ under en rejse den 12/2 2006. Selskabet gør gældende, at klagerens krav er forældet med henvisning til, at hun først i 2011 har fremsendt lægelige oplysninger. Sagen er indbragt for nævnet den 29/8 2011.

Arbejdsskadestyrelsen har ved afgørelse af 9/9 2011 fastsat klagerens méngrad til 12 %.

I sin klage til nævnet har klageren bl.a. anført:

> "Under henvisning til Europæiskes skrivelse af 04.09.2006, må selskabet, om nogen da vide, at jeg er kommet til skade, hvorfor jeg er uforstående overfor Europæiske Rejseforsikrings afvisning af sagen, p.g.a. forældelse. Jeg har gået til genoptræning i det stille håb om, at mine gener ville forsvinde, hvilket ikke har vist sig at være tilfældet. Jeg har derfor bevidst ikke foretaget mig noget m.h.t. rejsning af erstatningskrav, før nu. Jeg sidder nu tilbage med en følelse af, at være forbigået/glemt, fordi jeg ikke har ønsket at få sagen afsluttet i Europæiske Rejseforsikring a/s, før nu. Hvis selskabet havde udbedt sig en speciallægeerklæring for at få sagen afsluttet, havde jeg selvfølgelig fulgt selskabets henvisning, alt andet ville da være tåbeligt."

Ved brev af 7/9 2011 har selskabet hertil bl.a. bemærket:

"ER har i 2006 anerkendt tilskadekomsten som værende omfattet af Den Offentlige Rejsesygesikring og klagers private rejseforsikring. ER har derfor i 2006 dækket udgifterne til lægebehandling og hjemtransport samt udbetalt erstatning for ødelagt ferie.

ER har i 2011 afvist at yde dækning for varige men med henvisning til, at kravet mod ulykkestillægget er forældet efter både den 2-årige og den 3-årige forældelsesregel (sidstnævnte pr. 01.01. 2008) i Forsikringsaftalelovens § 29.

Klagers tilstand i knæet vurderes at være medicinsk set stationær ved udgangen af 2006, jf. bilag 10,e) og bilag 11. Klager kontakter endvidere ER telefonisk den 5. februar 2007 og forespørger på dækning for varige mén.

ER beder ved telefonopkaldet i februar 2007 klager om at indsende de lægelige oplysninger om den behandling, klager har modtaget siden hjemtransporten den 16.02. 2006, jf. telefonnotat i bilag ... ER modtager ikke disse oplysninger fra klager og lukker derfor sagen.

Klager henvender sig ikke på noget tidspunkt, hverken skriftligt eller telefonisk, til ER for at informere om forsinkelse i indsendelse af oplysningerne, rykke for sagsbehandling o.l. ER rykker ikke klager for indsendelse af de udbedte oplysninger. Det fremgår af bilag …, at der ikke har været nogen korrespondance med klager på nogen af sagerne i tidsrummet fra 5. februar 2007 til 1. marts 2011.

Det er ER's opfattelse, at kravet om varige men forfaldt ved udgangen af 2006 (stationær tidspunkt), og allersenest i 2007.

Det er ligeledes ER's klare opfattelse, at klager er bekendt med, at klager har et krav mod ulykkestillægget i rejseforsikringen, da klager ringer til ER den 5. februar 2007 og forespørger på dækning for varige mén og krav til dokumentation.

ER har ikke meddelt suspension af forældelsesfristen, og klager har ikke gjort forsøg på at opnå suspension.

ER finder derfor, i henhold til Forsikringsaftalelovens § 29, både den 2-årige og den S3-årige forældelsesfrist, at klager skulle have forfulgt sit krav allersenest den 31. december 2010.

Det undlader klager. Klager genoptager først atter sit krav via MegaSikring den 28. februar 2011, hvor forældelsen må betragtes som indtrådt.

ER finder endvidere, at anmeldelse af tilskadekomsten i juli 2006 og udbetaling af erstatning for ødelagt ferie ikke kan føre til suspendering af forældelsesfristen. At klager har foretaget anmeldelse i 2006 og ringet ind i 2007 ændrer ikke ved, at kravet ikke er forfulgt inden forældelsen indtraf ved udgangen af 2010. ER henviser i den forbindelse til bl.a. til Nævnets afgørelse i sag nr. AK70.349, AK76.211 og AK76.387.

Sammenfattende fastholder ER således afvisning af klagers fremsatte krav mod ulykkestillægget med henvisning til, at følger efter tilskadekomsten af 12. februar 2006 er forældet pr. 31. december 2010 grundet klagers passivitet."

Klagerens repræsentant har i brev til nævnet af 14/9 2011 anført, at klageren ingen erindring har om, at hun telefonisk skulle have kontaktet selskabet den 5/2 2007, og at selskabet i den forbindelse skulle have anmodet om lægelige oplysninger.

Selskabet har ved brev af 19/9 2011 til nævnet hertil anført, at oplysningerne om klagerens henvendelse den 5/2 2007 fremgår af et internt telefonnotat.

Af journalnotat af 5/3 2006 om MR-scanning af klagerens knæ fremgår bl.a.:

"**MR skanning af ve. knæ:**
Der ses ansamling i leddet og desuden ses en Baker's Cyste med vanlig lokalisation posteromedialt.
Der er veludtalt Bonebruise proksimalt i tibia, mest udtalt lateralt.
Der ses desuden let subkondral Bonebruise sv.t laterale femurkondyl og desuden helt medialt på mediale femurkondyl.
Herudover ses en subkondral læsion lokaliseret på patella.
Der er tegn på partiel læsion af ACL, idet man har indtryk af enkelte intakte og gennemgående fibre. Det drejer sig formentlig om delvis afrivning fra den femorale tilhæftning.
PCL ses intakt.
Der er ingen gennemgående menisklæsioner.
Bruskforholdene er udover beskrevne, upåfaldende.
Der er partiel læsion af det mediale kollaterale ligament, LCL er intakt.

Konklusion:
Effusio artiCulatio genus sin
Bonebruise tibia et condylus femoris bilat.
Laesio partialis ACL sin
Laesio subcondralis patellae sin
Laesio partialis MCL sin."

I speciallægeerklæring af 10/5 2011 udfærdiget på foranledning af et andet selskab, hvor klageren også har en ulykkesforsikring, hedder det bl.a.:

"Man henviste her til en MR-skanning, idet man også fandt at der var tegn til en MCL-skade og behandlede for dette med en Don Joy ROM bandage. MR-skanningen viste en partiel ACL-ruptur samt en MCL-ruptur. Endvidere ansamling og bonebruise i tibia- og femurkondylerne samt subkontralt på patella. Ved fornyet kontrol 18.04.06 blev bandagen seponeret og pt. blev henvist til fysioterapeutisk vejledt træning i primærsektoren. Pt. trænede her igennem længere tid og ved afsluttende kontrol 03.10.06 gik det ganske fornuftigt men pt. tog også hensyn og havde ændret på sit aktivitetsniveau. Blev afsluttet fra ortopædkirurgisk afdeling. Pt. har siden fortsat trænet, først i en periode på … fysioterapi, og efterfølgende i Fitness … ca. x 2 ugtl.

Skadelidtes klager:
Pt. får jævnligt smertejag i knæet. Det kommer når hun går op og ned ad trapper, skal stige ind og ud af en bil, hvis ikke hun koncentrerer sig om at gøre det uden vrid. Kan også få smertejag i almindelige dagligdagsaktiviteter, f.eks. havearbejde i sit arbejde når hun går op

og ned ad trapper for at fremvise ejendomme og i dagligdagen når hun skal rejse sig fra en stol eller trække en stol ind under sig, kan der komme smertejag, også under rengøring, f.eks. støvsugning, hurtige vendinger og lign. Pt. tager meget hensyn og har derfor ikke nogen instabilitetsgener. Pt. har tidligere dyrket linedance, zumba og lign. men har måttet ophøre med dette pga. knæet. Har været ude at løbe og det går nogenlunde men har fornemmelsen af at der er noget der hæver i knæet når hun løber, også visse øvelse i Fitness… må hun undgå pga. smerter. Har ikke længere kunnet/turdet at stå på ski. Kan kun gå i flade sko og helst stødabsorberende. Føler ellers usikkerhed i knæet.
Herudover har pt. i hele forløbet haft ondt i sin venstre balde. Nogen gange med udstråling til benet. Mener at der er en helt klar sammenhæng mellem knæet og balden. Anvender indimellem kodimagnyl og valtaren-creme p.n. for den venstre balde. Har ikke nogen natlige smerter. Kan ikke ligge på knæ men kan godt komme i hug men har problemer, især når hun skal op igen."

Nævnet udtaler:

Nævnet finder efter sin gennemgang af sagen at kunne lægge til grund, at klageren allerede i 2007 har haft et sådan kendskab til følgerne efter hændelsen den 12/2 2006, at forældelsesfristen må regnes fra dette tidspunkt. Nævnet finder herefter, at klagerens krav mod selskabet er forældet senest i 2010, jf. § 29 i forsikringsaftaleloven.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Svend Bjerg Hansen
Udskriftens rigtighed bekræftes

Henning Jønsson